

233. O, lad dem flagre, som de vil.

Andante con moto.

H. S. Paulli.

1. O, lad dem flag - re, som de vil, og vif - te let for Vindens
 Vin - ge! hvorfor med Baand og Fletning tvin - ge de ri - ge Lok - kers muntre
un poco animato
 Spil? Se, frit for Vin - den Skoven su - ser, frit bøl - ger Korn i Solens
 Tempo I.
 Ild, og Søens Bøl - ge frit sig kru - ser, o, lad dem flag - re, som de
 vill vill!

2. Du ved, hvad tidt jeg Dig har sagt,
 At naar mit Øje, træt og sløvet
 Af Livets Armod, faldt bedrøvet
 Paa Dine Lokkers rige Pragt;
 Da kom der Ild i Ord og Tanke,
 Da flygted Mismod fra mit Blik,
 Og varmt mit Hjerte maatte banke
 Ved al den Rigdom, som Du fik.

3. Du ved, i Dine Lokkers Næt
 Har tidt min Tanke sig forvildet,
 Og der, i gyldne Lænker hildet,
 Som fangen Fugl sig flagret træt!
 Af dem har den Begejstring drukket,
 Ja mangan Barndoms, Ungdomsdrøm
 Har, min Veninde, blidt sig vugget
 Paa Dine Lokkers gyldne Strøm.

4. Om Kind og Skulder, Hals og Bryst
 I luftig Dans de let sig gyngte,
 Og dog med gylden Vægt de tyngte -
 O disse Lokker er min Lyst!
 Til dem vil jeg min Fremtid knytte,
 Hvi bøjer Du Dit Hoved bly?
 Jeg skimter dog - hvad kan det nytte?
 To Stjerner bag en gylden Sky.

5. Ja, lad dem flagre løst og frit!
 Lad Solens Pile rigt forgyldte
 Den bløde, blonde Rigdomsfylde,
 Og Vindens Pust dem vugge blidt!
 Lad dem den gyldne Frihed nyde,
 Og, skjøndt min egen staar paa Spil,
 Skal dog fra mine Læber lyde:
 O! lad dem flagre, som de vil!